

Halvanden Million. Er dette Beløb vel anvendt? Jeg troer ikke, at man vil være istand til at paapege, at Regjeringens Beskræbelse i denne Retning, hvor roesværdige de end kunne være, have gjort nogen Nytte med Hensyn til Landvæsenets Fremme; det er overhovedet umuligt for en Regjering paa denne Maade at fremme det, (En Stemme To!); det er ikke muligt, at nogen Regjering med Sandhed kan sige: vi forstaae disse Sager bedst. Hvorledes skal man f. Ex. kunne vente noget Godt af det Tilfyn, som her er foreslaaet, naar det ikke er givet, at den Tilfynsførende for Regjeringen har meget bedre Forstand paa Sagen end alle Andre, at han er dygtigere i saa Henseende end alle andre Mænd i Landet? Var det muligt at finde en saadan Mand, saa kunde han naturligtvis altid gjøre noget Gavn. Men hvad man nu vil gjøre, det er i alle Landvæsenets Sager at holde os under et stadigt, ministerielt Formynderskab, saaledes at Folk kunne trække Rathuen ned over Hovedet og søve ind, stolende paa, at Regjeringen vil gjøre Alt for dem. — Jeg kan ikke give nogen Oplysning om, hvorledes Hesteavlens er fremmet eller ikke, ved den Maade, hvorpaa Regjeringen er gaaet frem, eller have nogen Mening om, hvorledes det vil gaae efter de nye Regler, som Regjeringen foreslaaer; men der foreligger her en Rapport, som igaar er bleven omdeelt fra Landstutmeesteren, og naar man læser den igjennem, kan man ikke sige, at man faaer store Tanker om vor Hesteavlens Fremfærd. Han meddeleer, at man bestandig siden 1820 har skiftet Principer, han troer, at denne Vejen af Principer har været skadelig, men nu mener han, at man er begyndt paa at holde noget mere paa Principer, men det er ikke klart, om han troer, at disse Principer ere værd at holde paa, om de ere gode eller ikke; han er meget imod den Maade, hvorpaa Præmierne fordeles, han holder slet ikke af private Hingste, dem er han iaar, ligesom ifjor, aldeles imod; han siger, at det vilde være principmæssig rig-

tigt at affkaffe dem, men han brister sig dog ikke til at foreslaae dem affkaffede; han vilde imidlertid gjerne have dem underkastede en Slags Examen, og dersom de ikke bestaae, skulle de ikke indbrændes med Hs. Majestæts Navnetræl med Kronen over. Landstutmeesteren er vistnok en Mand, som med stor Interesse og Belvillie vil tage sig af Landets Hesteavl, og jeg forstaaer meget godt, at saalænge det Hele skal ligge under Ministeriets Bestyrelse, er det ogsaa bedre, at der ingen private Hingste er i Landet.

Jeg behøver ikke at gaae ind paa Detaillen af de forskjellige Paragrapher, idet jeg har samlet mine Indvendinger mod Principet, og jeg er overbevist om, at man, om ikke nu, saa senere, vil finde det upraktisk og uheldigt i flere Henseender. De Smaaating, som Regjeringen her foreslaaer at gjøre for Landvæsenets Fremme, see forøvrigt lidt underlige ud, naar man veed, at den i store Ting Ingenting gjør. Have vi været istand til toldfrit at indføre Drainrør? Have vi været istand til at faae indført Agerdyrkningsredskaber, uden en saa enorm Told, at Bedkommende have maattet henvende sig til Rigsdagen for at faae Tolden erstattet, da dens Erlæggelse vilde føre til deres Ruin! Istedetfor at anvende 50,000 Rd. om Aaret til Landvæsenets Fremme paa den Maade, som det nu skeer, burde man efter min Formening tage en Million af Statens Midler og udlaane den til Landbeboerne mod Renter og Amortisation, for at de derved kunne faae deres Jorder draineede. Dersom man vilde gaae frem paa den Maade, vilde man gjøre Noget for Landvæsenet, men man vil ganske vist ikke gjøre Andet end Skade ved at henvise til, hvad Regjeringen gjør, og hvad Staten skal bidrage til Fremme af Hunsdyravlens, eller hvadsomhelst i den Retning. Jeg betragter dette som et stort Misgreb, og jeg skal stemme imod hele Loven med Undtagelse ialtfald af, hvad der angaaer Landstutteriets Nedlæggelse.